

Rozważania Biblijne - 3 października

Drugie czytanie - z listu do Hebrajczyków 2, 9-11

Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. Przystało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie. Tak bowiem Ten, który uświęca, jak ci, którzy mają być uświęceni, z jednego [są] wszyscy. Z tej to przyczyny nie wstydzi się nazwać ich braćmi swymi.

- List skierowany jest do chrześcijan pochodzenia żydowskiego. **Głównym jego tematem jest wypełnienie przez Jezusa wszystkiego, co zostało zapoczątkowane w Starym Testamencie.** Nie wiadomo kto jest jego autorem. Przez wieki uważano, że był nim Paweł, ale dzisiaj nikt już tak nie uważa, ponieważ zarówno styl, jak i idee w nim zawarte, znacznie się różnią od Pawłowych.

- Na dość wczesną datę powstania listu do Hebrajczyków wskazuje fakt, że nie wspomina się w nim o zniszczeniu Świątyni przez Rzymian w 70 roku naszej ery,. Zatem list ten został prawdopodobnie napisany przed tym zdarzeniem.

W drugim rozdziale listu, jego autor porusza trzy zagadnienia:

1. Jezus jest jednocześnie Człowiekiem i Bogiem

Ta prawda była nie do przyjęcia dla Żydów i pierwszych chrześcijan pochodzenia żydowskiego, współczesnych Jezusowi. Trzeba było wielu lat nauczania i działania Ducha Świętego, by ich serca otworzyły się na tę prawdę.

« Ten, który uświęca, jak ci, którzy mają być uświęceni, z jednego [są] wszyscy. »

- W języku biblijnym Tym, « który uświęca » może być tylko Bóg. Tylko On jeden jest święty. Człowiek nie może ani sam siebie uświęcić ani uświęcić innych.

“Ten, który uświęca, jak ci, którzy mają być uświęceni, z jednego [są] wszyscy. Z tej to przyczyny Jezus nie wstydzi się nazwać ich braćmi swymi.”

- Ludzie żyjący w czasach Starego Testamentu uważali, że duża przepaść oddziela człowieka od Boga. Tymczasem Bóg tak bardzo pragnął pokazać, że jest bliski człowiekowi, że przyjął ciało...
- Jezus jest Bogiem, który nas uświęca i jednocześnie człowiekiem, bliskim każdemu, nazywającym ludzi swoimi braćmi. W ten sposób przepaść między człowiekiem i Bogiem została definitywnie wypełniona...

2. Jezus jest Zbawicielem, oczekiwanym Mesjaszem.

Dla chrześcijan Jezus jest oczekiwanym od wieków Mesjaszem. To On wprowadza ludzkość do chwały Ojca, do Jego łaski, która staje się powołaniem...

3. Jezus umierając na krzyżu zbawia ludzi.

* Krzyż Chrystusowy jest nierozdzielny od Jego chwały.

* Droga do Chwały prowadzi przez Krzyż.

- Ludzkość zostanie zbawiona wtedy, gdy pozna w pełni Boga i wejdzie w dialog z Nim. Aby to mogło nastąpić, musi najpierw odkryć, że jest On Miłością. A największym dowodem miłości jest oddanie życia. To dlatego Bóg objawia swą Miłość poprzez Krzyż...

« Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i cziłą ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. »

- Krzyż nie oddziela Chrystusa od ludzi, wprost przeciwnie! Wyraża bowiem Jego solidarność z nimi.

Ewangelia według Marka 10, 2-16

Przystąpili do Niego faryzeusze i chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę. Odpowiadając zapytał ich: «Co wam nakazał Mojżesz?» Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić». Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!» W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddała żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo». Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

- Ewangelia Marka jest najstarsza i najkrotsza. Według tradycji sięgającej pierwszego wieku naszej ery (Sw. Ireneusz z Lionu), Marek był uczniem Świętego Piotra, który nazywał go "swoim synem" (1P 5, 13). Marek razem z matką Marią mieszkał w Jerozolimie w domu, w którym często bywali uczniowie Jezusa. Jest bardzo prawdopodobne, że to właśnie w tym domu miała miejsce Ostatnia Wieczerza.

« Czy wolno mężowi oddalić żonę ? »

- Marek pisze, że faryzeusze zadają to pytanie, by wystawić Jezusa na próbę. Oczekują odpowiedzi "tak" lub "nie". Ewentualnie pod jakimi warunkami. Faryzeusze opierają się na fragmencie z księgi Powtorzonego Prawa:
"Jeśli mężczyzna poślubi kobietę i zostanie jej mężem, lecz nie będzie jej darzył życzliwością, gdyż znalazł u niej coś odrażającego, napisze jej list rozwodowy, wręczy go jej, potem odeśle ją od siebie." (Pwt 24,1)
Tymczasem Jezus nie odpowiada wprost, nawiązuje do drugiego rozdziału księgi Rodzaju :

"Na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!"

- W języku biblijnym słowo "początek" nie oznacza początku chronologicznego ale pierwotny zamysł.
- Przeznaczeniem małżonków jest bycie na obraz Boga. A skoro są na obraz Boży, ich związek nie może się rozpaść.

« Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela! »

- To znaczy : « Człowiek nie może rozdzielać tego, co Bóg stworzył w jedności. »
- Wcześniej Prorok Malachiasz wskazywał już na powiązanie sprawy rozwodów z tekstem księgi Rodzaju:

« Pan był świadkiem pomiędzy tobą a żoną twojej młodości, którą przenieścisz opuścisz. Ona była twoją towarzyszką i żoną twojego przymierza. Czyż ów «jeden» nie dał przykładu, ten, którego ducha wyście spadkobiercami? A czegoż ten «jeden» pragnął? Potomstwa Bożego! Strzeżcie się więc w duchu waszym: wobec żony młodości twojej nie postępuj zdradliwie! Jeśli ktoś nienawidząc oddalił [żonę swoją] - mówi Pan, Bóg Izraela - wtedy gwałt pokrywał swoją szatą. Mówi Pan Zastępów: Strzeżcie się więc w duchu waszym i nie postępujcie zdradliwie! » (Mi 2, 14-16)

- Malachiasz tłumaczy, że nierozdzielność małżeństwa jest związana z koniecznością dania potomstwa. Tymczasem Jezus posuwa myśl jeszcze dalej, tłumacząc, że powołaniem małżeństwa jest też bycie na obraz Boży.

«Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie.

- W ten sposób Jezus tłumaczy, że nadanie przykazań było tylko jednym z etapów Bożej pedagogii.
- Aby zgłębić misterium planów Bożych, potrzebna jest łaska Ducha Świętego. Kiedy robimy to własnymi siłami, jesteśmy, jak Faryzeusze, z którymi rozmawia dziś Jezus.

“Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego»

- Jezus zaprasza nas, byśmy przyjęli Królestwo Boże w prostocie, jak dziecko.

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ks. Ryszard Górski
 - **Parafia Notre Dame de Lourdes**
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60